

Ulovligt fiskeri

Europa-Parlamentets beslutning om gennemførelsen af EF-handlingsplanen for bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri (2006/2225(INI))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om en "EF-handlingsplan for bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri" (KOM(2002)0180) og Rådets konklusioner af 11. juni 2002 desangående,
 - der henviser til sin beslutning af 20. november 2002 om EF-handlingsplanen for bekæmpelse af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri¹,
 - der henviser til Kommissionens treårige meddelelse om opfølgning af gennemførelsen af den fælles fiskeripolitik og Parlamentets beslutninger herom,
 - der henviser til Kommissionen årlige meddelelser og Parlamentets respektive beslutninger om alvorlige overtrædelser af reglerne i den fælles fiskeripolitik,
 - der henviser til FAO's internationale handlingsplan om ulovligt, urapporteret og ureguleret (UUU-fiskeri) og de tekniske dokumenter, som FAO senere har vedtaget,
 - der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 768/2005 af 26. april 2005 om oprettelse af et EF-fiskerikontrolagentur² og navnlig til artikel 3, litra h), deri,
 - der henviser til sin beslutning af 13. december 2001 om bekvemmelighedsflags rolle inden for fiskerisektoren³,
 - der henviser til grønbogen "En fremtidig havpolitik for EU: en europæisk vision for havene" (KOM(2006)0275),
 - der henviser til sin beslutning af 7. september 2006 om et oplæg til debat om en fællesskabstilgang til miljømærkeordninger for fiskerivarer⁴
 - der henviser til forretningsordenens artikel 45,
 - der henviser til betænkning fra Fiskeriudvalget (A6-0015/2007),
- A. der henviser til, at UUU-fiskeri er et væsentligt problem overalt i verden, fordi det forvolder væsentlige skader på miljøet, bidrager til en decimering af kommercielle og ikke-kommercielle fiskebestande og andre fiskearter, hvilket skaber problemer for fiskeriafhængige samfund og deres levebrød i både udviklingslande og industrilande,

¹ EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 179.

² EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

³ EFT C 177 E af 25.7.2002, s. 324.

⁴ Vedtagne tekster, P6_TA(2006)0347.

- B. der henviser til, at bekæmpelsen af UUU-fiskeri er blevet hæmmet af faktorer såsom anvendelse af bekvemmelighedsflag, omladning på åbent hav, mangel på hensigtsmæssig havnekontrol og ringe samarbejde mellem kontrolmyndighederne,
- C. der henviser til, at der i henhold til FAO's definition af UUU-fiskeri ved "ulovligt fiskeri" forstås fiskeri udført af fartøjer, der krænker love og regler i de stater, der er medlem af en regional fiskerorganisation (RFO), ved "urapporteret fiskeri" forstås fiskerivirksomhed, som er blevet indberettet unøjagtig eller slet ikke er blevet indberettet til de ansvarlige nationale myndigheder eller til den behørig RFO, og ved "ureguleret fiskeri" forstås fiskerivirksomhed, der udføres af fartøjer uden nationalitet, eller som sejler under flag fra en stat, der ikke er medlem af nogen bestemt RFO, hvilket strider mod den pågældende organisations bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger,
- D. der henviser til, at selv om UUU-fiskeri er et fænomen, der kan forekomme i alle dele af fiskerflåden, findes den største forekomst af det inden for højsøfiskeriet, der fortrinsvis foregår i internationalt farvand og ved de områder af kontinentalsoklen, der tilhører udviklingslande med ringe kontrolforanstaltninger, og derfor bør EU's indsats koncentreret om disse områder og denne del af fiskerflåden,
- E. der henviser til, at de fartøjer, der driver UUU-fiskeri, bidrager til at svække besætningernes sociale forhold og deres leve- og arbejdsvilkår,
- F. der henviser til, at UUU-fiskeri og den dermed forbundne salgsvirksomhed ligeledes skaber unfair konkurrence for de fiskere og erhvervsdrivende, der retter sig efter de gældende love, herunder fællesskabsretten, EU-medlemsstaternes og andre landes lovgivning, samt i forbindelse med de forvaltningsforanstaltninger, som regionale fiskerorganisationer (RFO) er nået til enighed om,
- G. der henviser til, at EU og dets medlemsstater skal engagere sig mere i bekæmpelsen af alle former for ulovligt fiskeri, men at det også er nødvendigt at skelne mellem EU-fartøjernes overtrædelser af fællesskabsreglerne og UUU-fiskeri, sådan som det fortolkes på internationalt plan, og under hensyntagen til, at den fiskerivirksomhed, der udøves inden for rammerne af den fælles fiskeripolitik, er reguleret, hvilket betyder, at bekæmpelsen af begge disse former for virksomhed i de fleste tilfælde indebærer forskellige fremgangsmåder,
- H. der henviser til, at Kommissionen erkender vanskelighederne ved at skelne mellem lovlige og ulovlige fangster, især i bestemte tilfælde såsom når der landes frossen fisk, eller hvis der er tale om handelsnetværk med tredjelande, og fiskene ankommer til det europæiske marked i forarbejdet stand,
- I. der henviser til, at de regionale fiskerorganisationer udgør det bedste middel til at bekæmpe ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri på internationalt plan, og at Fællesskabets deltagelse i dem giver det mulighed for at fastlægge fælles aktioner og tale med én stemme over for de kompetente internationale organisationer,
- J. der henviser til, at eksistensen af en effektiv og sammenhængende kontrolordning er af afgørende betydning for en bæredygtig politik for bevarelse og forvaltning af ressourcerne, og at det ikke kun drejer sig om at iværksætte mere restriktive

foranstaltninger, men også om at anvende de eksisterende på en bedre og mere retfærdig måde,

- K. der henviser til betydningen af udveksling af oplysninger og internationalt samarbejde for bekæmpelsen af ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri,
- L. der henviser til, at overskuddet fra UUU-fiskeri i visse tilfælde kan være med til at finansiere organiserede forbrydernetværks aktiviteter,
 1. giver på ny udtryk for sin vilje til at bekæmpe enhver form for UUU-fiskeri, som allerede anført i dets ovennævnte beslutning af 20. november 2002;
 2. glæder sig over det fremskridt, der allerede er gjort på internationalt plan og i EU-regi med hensyn til bekæmpelse af UUU-fiskeri, men anfører, at fænomenet fortsat eskalerer, og at en yderligere indsats derfor er påkrævet;
 3. påpeger, at omfanget af UUU-fiskeri, de mange forskellige faktorer der bidrager hertil, samt det brede spektrum af retlige, logistiske og finansielle redskaber, som er nødvendige til bekæmpelse heraf, er af en sådan art, at de kræver samarbejde på alle niveauer, herunder i Kommissionens forskellige generaldirektorater (især, men ikke udelukkende, Generaldirektoraterne for Fiskeri og Maritime Anliggender, Handel, Udvikling samt Sundhed og Forbrugerbeskyttelse), i Rådet, de individuelle medlemsstater og det internationale samfund; mener i denne forbindelse, at grønbogen om ny havpolitik for EU kan tjene som en samarbejdsramme, ud fra hvilken bekæmpelsen af dette fænomen kan iværksættes mere effektivt;
 4. gør opmærksom på, at EU's globale betydning - i dens forskellige roller som en betydningsfuld fiskerimagt og som verdens største fiskerimarked - forpligter den til at føre an i bekæmpelsen af UUU-fiskeri;
 5. anfører, at EU er en af verdens rigeste og teknologisk mest avancerede enheder, og at det er baseret på retsstatsprincipperne, hvilket forpligter EU til at øge og intensivere sine bestræbelser på at bekæmpe UUU-fiskeri;
 6. anfører, at EU kun kan fremstå med en vis troværdighed i global sammenhæng, hvis det allerede har iværksat effektive foranstaltninger til at standse sin egen deltagelse i UUU-fiskeri både i EU-farvande, og når EU-fartøjer eller repræsentanter for EU's interesser driver fiskeri uden for EU;
 7. opfordrer Kommissionen til at hjælpe udviklingslandene og især dem, som Fællesskabet har indgået fiskeriaftaler med, med fuldt ud at opfylde forpligtelserne i den nævnte internationale handlingsplan, der har til formål at undgå ulovligt fiskeri, idet den bidrager til at styrke de få midler, som disse lande råder over, ved at medtage konkrete foranstaltninger i de nye partnerskabsaftaler;
 8. gentager, at det fortsat er overbevist om, at det er af afgørende og åbenlys betydning, at Den Europæiske Union på den ene side fuldt ud overholder den fælles fiskeripolitikks eksisterende bestemmelser og anden relevant fællesskabslovgivning på en effektiv, retfærdig og konsekvent måde for at begrænse urapporteret og ulovligt fiskeri, som fællesskabsfartøjer er ansvarlige for, og som foregår i Fællesskabets farvande, samt på

den anden side forhindrer landing og salg af fiskerivarer, der er fanget ulovligt uden for EU; anfører, at disse forpligtelser primært påhviler regeringerne i medlemsstaterne som led i gennemførelsen af fællesskabsretten og i deres egenskab af havnestater;

9. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at styrke afskrækningsmekanismerne (overvågning, kontrol, sanktioner osv.) og til at foreslå foranstaltninger, der gør det muligt at forebygge overtrædelser og anvende de eksisterende regler bedre;
10. gør opmærksom på, at ringe sporbarhed for fisk fører til forvirring med hensyn til deres oprindelse og gør det vanskeligt eller umuligt at skelne mellem lovligt fanget fisk og ulovligt fanget fisk;
11. finder det nødvendigt at forbedre den gensidige bistand og samarbejdet mellem medlemsstaterne med henblik på at styrke kontrol og overvågning og med henblik på at fremme foranstaltninger til regulering af handlen, som gør det muligt at påvise oprindelsen af de landede fangster;
12. finder det nødvendigt at øge havnestaternes kontrol med losning og omladning af frossen fisk, der stammer fra tredjelande, samt at forbedre samarbejdet mellem medlemsstaterne og disse lande;
13. henviser til sin ovennævnte beslutning af 7. september 2006 om miljømærkning og gentager sin overbevisning om, at de forbedringer af fisks sporbarhed fra net til bord, som miljømærkningsordninger ville kræve, i betydelig grad ville bidrage til at identificere UUU-fisk og holde dem ude fra EU-markedet; opfordrer Kommissionen til at forelægge sit forslag om miljømærkning inden juni 2007;
14. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at øge deres bestræbelser på at gennemføre de 15 aktioner, der indgår i EU's handlingsplan om UUU-fiskeri som vedtaget i 2002, herunder især til:
 - i) at sikre lige behandling af de erhvervsdrivende og afskrække dem, der inden for EU ønsker at benytte sig af bekvemmelighedsflag
 - ii) at indføre forbud i EF-lovgivningen mod at handle med fisk, der stammer fra UUU-fiskeri
 - iii) iværksætte bindende regler for kontrol og inspektion inden for fælles retlige rammer over hele EU
 - iv) at iværksætte flere EU-informationskampagner for i større udstrækning at oplyse offentligheden om omfanget og de skadelige virkninger af UUU-fiskeri
 - v) at fremme detaljerede kontrol- og inspektionsordninger for alle de RFO, som EU tilhører
 - vi) at arbejde på at sikre, at RFOernes kontrol udvides til at omfatte alle vigtige former for fiskeri i verdenshavene, herunder af dybhavsarter, små pelagiske fiskearter og stærkt vandrende fiskearter

- vii) at bidrage aktivt til at etablere og eventuelt revidere lister vedtaget af RFOerne over fartøjer, som underminerer bevarelsesforanstaltninger, bl.a. ved at indføre observation; tilskynder til gennemførelsen af handelssanktioner mod de lande, hvis flag de pågældende fartøjer sejler under
 - viii) at fremme RFOernes vedtagelse af harmoniserede handlingsplaner ved at tilskynde til iværksættelse af så effektive foranstaltninger som muligt
 - ix) at gøre en aktiv indsats for at fremme udviklingen af fangstdokumentationsordninger, idet der startes med de mest truede arter, for at sikre, at fisk, som får adgang til fællesskabsmarkedet, ikke stammer fra ulovligt fiskeri
 - x) at fremme det internationale samarbejde inden for MCS-netværket (tilsyn, kontrol og overvågning), samt nationale ordninger med henblik på under FAO's auspicer at oprette et internationalt system med oplysninger om højsøfiskerfartøjer
 - xi) at fastlægge fartøjets "væsentlige tilknytning" til flagstaten
 - xii) at fastlægge havnestaternes rettigheder og pligter
 - xiii) at bistå udviklingslandene med at overvåge fiskeriaktiviteter i deres farvande og at bekæmpe UUU-fiskeri;
15. glæder sig over indføjelser af en pakke vedrørende UUU-fiskeri i Kommissionens arbejdsprogram for 2007, herunder en meddelelse fra Kommissionen og et forslag til Rådets forordning om en øget indsats til bekæmpelse af UUU-fiskeri; glæder sig over genetableringen af Kommissionens tværtjenstlige høringsgruppe, der oprindeligt blev nedsat i 2002;
16. anmoder EF-Fiskerikontrolagenturet om som led i sit årlige arbejdsprogram at medtage bekæmpelse af ulovligt fiskeri og koordination af medlemsstaternes indsats på dette område som en af sine prioriteter;
17. opfordrer alle, der er interesseret i at bekæmpe UUU-fiskeri, herunder alle EU-institutioner, medlemsstaternes regeringer, de forskellige dele af fiskeriforarbejdnings- og detailindustrien, ikke-statslige organisationer, samt andre berørte parter til at fremsætte deres forslag om EU's fremtidige indsats under de drøftelser, der vil blive iværksat af Kommissionen med dens forestående meddelelse om UUU-fiskeri;
18. er af den opfattelse, at Kommissionen bør medtage følgende aktioner i sit forslag til fremtidig fællesskabslovgivning:
- alle fiskerfartøjer og fisketransportfartøjer, som er registreret i EU eller sejler under tredjelands flag, og som ønsker at anløbe en havn i EU, skal være lette at identificere ved hjælp af mærkningen i henhold til FAO's standardspecifikationer for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer,
 - der oprettes et fællesskabsregister over fartøjer, der udøver UUU-fiskeri, hvori de

fartøjer, som står på de regionale fiskeriorganisationers sorte lister, opføres; dette register vil fremme en smidig udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne og gøre det muligt at føre tilsyn med fartøjerne i forbindelse med et eventuelt skift af flag,

- der skal indføres fælles minimumsbøder for alvorlige krænkelser i alle medlemsstater, og bøderne skal være tilstrækkeligt afskrækkende,
- Rådets forordning (EØF) nr. 2847/93 af 12. oktober 1993 om indførelse af en kontrolordning under den fælles fiskeripolitik¹, samt Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 af 17. december 1999 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter² bør strammes op på en sådan måde, at det bliver muligt nøje at spore fisk fra det tidspunkt, hvor de bringes om bord på et fiskerfartøj, til de når den endelige forbruger,
- alle sorte lister over fiskerfartøjer og fisketransportfartøjer, herunder deres ejere eller operatører, der er vedtaget af de regionale fiskeriorganisationer, skal offentliggøres og indarbejdes direkte i fællesskabsretten; ikke EU-fartøjer, der er opført på de pågældende lister, skal til enhver tid formenes adgang til Fællesskabets havne, undtagen i tilfælde af force majeure eller af humanitære årsager; ingen fartøjer, som sejler under EU-flag, må yde de pågældende fartøjer hjælp til søs (det være sig i form af brændstof, forsyninger, omladning, etc.),
- fiskens lovlige oprindelse skal kunne påvises, inden der gives tilladelse til losning af fisken i EU-havne eller til import heraf i EU; bevisbyrden omfatter både for ladninger, der stammer fra fiskerfartøjer og fra omladning:
 - for så vidt angår fiskerivarer fra farvande, der reguleres af en RFO, dokumenter til godtgørelse af, at de fiskerivarer, der ønskes landet, er blevet fanget i overensstemmelse med den pågældende regionale fiskeriorganisations normer, og at de kvoter, der er blevet tildelt den kontraherende part, hvis flag fartøjet fører, er blevet respekteret
 - for så vidt angår fiskerivarer fanget i tredjelandes eksklusive økonomiske zoner, dokumentation for, at fartøjet har tilladelse til at fiske eller har fiskerilicens i de pågældende farvande og til de fiskearter, der ønskes landet,
- medlemsstater bør søge at forhindre, at fartøjer flyttes fra deres nationale register, hvis de skifter deres flag ud med flaget i et land, som af en RFO er blevet identificeret som et land, hvis fartøjer har drevet fiskeri på en måde, som mindsker effektiviteten af de bevarelsesforanstaltninger, som organisationen har vedtaget,
- fartøjer og producenter i tredjelande, som har tilladelse til at eksportere fisk eller fiskerivarer til EU, og som er opført på lister udarbejdet af det pågældende tredjeland og offentliggjort af Kommissionens Generaldirektorat for Sundhed og

¹ EFT L 261 af 20.10.1993, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 768/2005 (EUT L 128 af 21.5.2005, s. 1.

² EFT L 17 af 21.1.2000, s. 22. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1759/2006 (EUT L 335 af 1.12.2006, s. 3.

Forbrugerbeskyttelse, skal sammenholdes med sorte lister over fartøjer udarbejdet af RFOer eller andre tredjelande; Kommissionen bør tage alle mulige midler i anvendelse for at sikre, at fartøjer på sådanne sorte lister ikke får lov til at eksportere fisk eller fiskerivarer til EU; i dette øjemed kan det overvejes at ændre Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 854/2004 af 29. april 2004 om særlige bestemmelser for tilrettelæggelsen af den offentlige kontrol af animalske produkter til konsum¹;

19. glæder sig over oprettelsen af det nye kontrolagentur og er overbevist om, at agenturet vil komme til at spille en vigtig rolle i bekæmpelsen af UUU-fiskeri; opfordrer Kommissionen til at overveje tanken om at oprette en EU-kystvagt;
20. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forhindre fiskeri i fællesskabsfarvand og adgang til fællesskabshavne for fartøjer, der i henhold til gældende regler er impliceret i UUU-fiskeri, og til at forbyde import af fisk, der stammer fra sådanne fartøjer; anmoder endvidere medlemsstaterne om ikke at tillade sådanne fartøjer at sejle under deres flag og om at opfordre importører, transportører og andre berørte sektorer til ikke at omlade eller handle med fisk fanget af disse fartøjer;
21. opfordre Kommissionen til at overvåge, at enhver fysisk eller juridisk person, der i henhold til gældende regler er involveret i UUU-fiskeri, ikke modtager nogen form for støtte eller subvention fra EU-fonde til nogen del af deres virksomhed, og til at anmode medlemsstaterne om at gøre det samme med deres respektive nationale støtte;
22. opfordrer Kommissionen til at gennemføre og forelægge en undersøgelse vedrørende afgifter og oprindelsesbestemmelser, som indeholder en gennemgang af mulighederne for at anvende sådanne redskaber til at tilskynde tredjelande til at sikre, at deres fartøjer overholder de relevante internationale forvaltningsforanstaltninger;
23. opfordrer Kommissionen til at iværksætte og forelægge en undersøgelse af, om EU-lovgivningen på det arbejdsretlige, sikkerheds- og sundhedsmæssige område overholdes, om de sociale rettigheder for arbejdstagerne på denne type fartøjer respekteres, samt af deres leve- og arbejdsvilkår om bord;
24. opfordrer Kommissionen til at bruge sin væsentlige indflydelse i RFOerne til at tilskynde disse til at udarbejde lister over fartøjer med tilladelse til at udøve fiskeri (hvide lister) og over fartøjer, som er blevet grebet i ulovligt fiskeri (sorte lister); sådanne lister skal udarbejdes på en gennemsigtig og sammenhængende måde i overensstemmelse med klare kriterier; opfordrer endvidere Kommissionen til at tilskynde RFOer til at identificere de lande, der ikke fører kontrol med fartøjer, som sejler under deres flag, samt disses aktiviteter, og til at bruge disse lister som redskaber, der danner grundlag for accept eller afvisning af fisk;
25. opfordrer Kommissionen til fortsat at give den højeste prioritet til samarbejdet med de regionale fiskerierorganisationer, der som Kommissionen for Fiskeriet i det Nordøstlige Atlanterhav, Organisationen for Fiskeriet i det Nordvestlige Atlanterhav eller Kommissionen for Bevarelse af de Marine Levende Ressourcer i Antarktis har vist sig

¹ EFT L 139 af 30.4.2004, s. 206. Senest ændret ved Rådets forordning (EF) nr. 1791/2006 (EUT L 363 af 20.12.2006. s. 1).

som de bedste instrumenter til at sikre god forvaltning på det åbne hav med deres initiativer til bekæmpelse af ulovligt fiskeri;

26. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at styrke bevillingerne til bekæmpelse af korrupsion og organiseret kriminalitet på alle niveauer;
27. er overbevist om, at nøglen til at reducere og udrydde UUU-fiskeri er fuld sporbarhed gennem hele kæden fra fangst til forbrug ("chain of custody"), gennemsigtige beslutninger, samarbejde inden for EU og det internationale samfund som helhed, samt – vigtigst af alt – en demonstration af politisk vilje hertil hos alle parter; gentager, at fiskebestanden – medmindre der gøres en langt større indsats – fortsat vil blive decimeret, og at fiskeriafhængige samfund i EU og andre steder vil få langt større problemer.
28. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, FAO's fiskeriudvalg, samt sekretariaterne i de regionale fiskerierorganisationer, som EU tilhører.